

[Socialministeren]

da der ikke er tale om samme aldersgrupper eller samme typer foranstaltninger.

Efter amtskommunernes planer vil udviklingen medføre nedlæggelse af flere specialskoler, bl.a. under hensyn til det faldende børnetal, men også under hensyn til integrationen i folkeskolen.

3. Sociale opgaver

Primærkommunerne havde siden bistandslovens ikrafttræden i 1976 haft ansvaret for de almindelige sociale opgaver over for hjemmeboende særforsorgsklienter, selv om en meget stor del af sagsbehandlingen, herunder rådgivning og vejledning, fortsat foregik i særforsorgens regie i samarbejde med de enkelte kommuner.

Ved udlægningen overgik hele sagsbehandlingen til kommunerne for så vidt angår almindelig bistand. Der er dog i et vist omfang samarbejde med amtskommunerne, som yder specialrådgivning.

Herudover yder de under socialstyrelsen hørende konsulenter for psykisk udviklingshæmmede, blinde, døve, tunghøre og vanføre specialrådgivning såvel over for klienter som over for amtskommuner, kommuner og andre myndigheder.

4. Særlige daginstitutioner for børn og unge

Formålet med de særlige daginstitutioner var at tilgodese de behov for specialpædagogisk og behandlingsmæssig indsats, som børn med vidtgående handicap ikke kunne få tilgodeset i almindelige daginstitutioner.

Før udlægningen var næsten alle børn i de særlige daginstitutioner i alderen 3-10 år. Efter udlægningen er børnegruppen fra 0 til 2 år vokset, samtidig med at børnegruppen fra 7 til 10 år er faldet mærkbart.

Årsagen til tilgangen af de 0-2-årige er konsekvensen af den tidligere opsporing gennem det udvidede vejledningstilbud.

Tilsvarende er antallet af børn i aldersgruppen 7-10 år i de særlige daginstitutioner faldet bl.a. grundet på en udvidelse af fritidsforanstaltninger i primærkommunal regie ved en lang række specialskoler.

Ved udlægningen var det planlagt, at det personale, der kunne frigøres på grund af faldende børnetal i de særlige daginstitutioner, skulle anvendes til udvidet rådgivning

og vejledning til de almindelige daginstitutioner og til familier med børn med handicap. Dette er en vigtig forudsætning for integrering af børn med handicap i de almindelige daginstitutioner og tillige i mange tilfælde en forudsætning for, at forældre magter opgaven med handicappede hjemmeboende børn. Ca. 50 personer er i dag beskæftiget med denne udvidede rådgivning og vejledning.

5. Undervisningsområdet

Alle amtskommuner fremhæver i deres planer principperne bag særforsorgens udlægning – mindsteindgreb, nærhed og integration – som grundlæggende forudsætninger for undervisningen.

Amtskommunerne har naturligt nok varierende opfattelser af, i hvilket omfang og tempo principperne skal realiseres.

Ved udlægningen blev den hidtidige samlede sociale og specialpædagogiske bistand delt mellem amtskommunernes undervisningsforvaltninger og social- og sundhedsforvaltninger. Personer med handicap har imidlertid fortsat interesse i at få en helhedsvurdering af behovet for pædagogisk og anden bistand, og amtskommunerne er i deres planer og praksis opmærksomme på dette nødvendige samarbejde mellem de to forvaltninger.

En del af undervisningen gives på lands- og landsdelsdækkende undervisningsinstitutioner. Disse udøver foruden undervisningsfunktionen også vigtige funktioner i form af udvikling, fremstilling og distribution af materiale, specialpædagogisk uddannelses- og kursusvirksomhed, specialpædagogisk forsøgs- og udviklingsarbejde, specialpædagogisk vejledning og rådgivning til amtskommuner og kommunale skolevæsenere samt opsamling og videreformidling af international specialpædagogisk viden.

Der er en mindre tendens til at erstatte undervisning på disse institutioner med undervisning i hjemamtskommunerne.

Folkeskolens specialpædagogiske bistand til småbørn

Folkeskolens specialpædagogiske bistand til småbørn skal ydes til børn i børnehaveklasse, men ellers kun til andre småbørn, hvis de har sprog- eller talevanskeligheder. Denne begrænsning i amtskommunernes for-